

PISMA BRALCEV

Dosegli smo pomembne uspehe

V naši III. OO ZRVS »Komandanta Staneta« poteka pouk o vojaških predmetih zadovoljivo. Povprečno se pouka udeležuje okoli 82 % vseh vojaških rezervnih starešin, všteti tudi rezervne mlajše oficirje. Prisotni so mnenja, da je pouk o vojaški taktiki še kako zanimiv in potreben za koncepcijo naše vseljudske obrambe. Predavatelji vojaških veščin so kos svojemu delu in snov, katero predavajo, predavajo zanimivo in razumljivo.

Slušatelju, če le pazljivo sledi predavanjem, je snov razumljiva. Res je tudi, da si med seboj veliko pomagamo. Pokažejo se pa težave pri reševanju pisemskih taktičnih nalog, to pa zaradi tega, ker je sama vojaška doktrina težka in jo je treba stalno dopolnjevati in zasledovati, se učiti, zato so še kako potrebna predavanja in ogledi najnovejših dosežkov borbenih sredstev in orožja. Prikaz slednjih smo imeli v vojašnici »Borisa Kidriča« v Sentvidu. V vojašnici smo imeli priliko videti velik asortiman najnovejšega orožja in sredstev naše armade. Vsi navzoči, ki jih ni bilo malo, so bili mnenja, da bi bilo tovrstnega prikaza orožja in sredstev lahko več. Saj tisto, kar slušatelj vidi in otipa, zaleže več, kakor vsa predavanja, pa čeprav so še tako slikovito prikazana. Omeniti moramo tudi taktični pohod s streljanjem in reševanjem topografskih nalog, katerih se je udeležilo 81 % rezervnih starešin naše osnovne organizacije. Opravičeno odsotna sta bila samo dva člana naše organizacije. Ni pa razumljivo, kaj je s preostalimi člani, ki svoje odsotnosti niso opravičili. Ali je to malomarnost?! Na neobveščeno se ne morejo izgovarjati, saj so vabila za predavanje in taktični pohod vsi pravočasno dobili.

Rezultati ocen iz vojaškega pouka in taktičnega pohoda niso ravno na zavirljivi višini. Skupna ocena za našo organizacijo ne presega ocene 3. Navedeni podatki nam pove, da bi lahko z malo več volje in zainteresiranosti rezervnih starešin to oceno občutno povečali.

Po končanem taktičnem pohodu smo analizirali svoje uspehe in napake. Vsi prisotni smo bili mnenja, da bi bile ocene lahko višje, če bi poleg reševanja topografskih nalog bolje streljali! Saj so mnogi izmed nas — razen nekaterih izjem — slabo streljali z vojaško pištolo, to pa je večina, kjer ti ne more nihče pomagati, temveč si oceno sam krojiš.

Karel Lampič

OBISK NA DOMU

Obisk pri rejnici Mariji Vdovč

„Rada imam otroke“

MARIJA VDOVČ JE DO ZDAJ SKRBELA ŽE ZA 15 REJENČKOV. ZA TO DELO SE JE ODLOČILA, KER IMA ZELO RADA MAJHNE OTROKE

44-letna Marija Vdovč je ena številnih krašenskih rejnic. Vdovčevi imajo sicer približno pet hektarov veliko kmetijo, dve kravi in nekaj prašičev. Domačija torej ni velika in zato se je moral gospodar Gastej zaposliti v domžalski »Vati«.

Vdovčeva imata 17-letno hčerko Minko, ki se uči za pletiljo. Pa hčerka večinoma živi v kranjskem internatu in zato, kakor pravi Marija, bi se dolgočasila, če ne bi skrbela za tri rejenčke. Pa ne, da ne bi imela doma dovolj drugega dela, čeprav kmetija ni velika. Le majhne otroke ima tako rada, da brez njih ne bi mogla živeti.

»Ja, veste«, je začela pripovedovati rejnica Marija, »z rejništvo se ukvarjam že od leta 1964. Do zdaj sem imela v reji že 15 rejenčkov, ki so mi jih večinoma priporočili na zavodu za socialno delo občine Ljubljana-Šiška. Pa tudi bežigrajske in celo kranjske sem imela. Z možem sva se najboljši navezala na rejenčki Marjetko in Rosano. Veste, dobili smo ju še čisto majhni in otroka sta se tako navezala na naju, kot bi bila prava oče in mati. Zato je bilo toliko huje, ko so nazadnje starši vzeli obe k sebi. Ne morem vam povedati, kako sta otroka jokala, ko smo se poslavljali in od takrat deklic nisem nikoli več videla.«

• Sedaj ima Marija v reji dve deklici in dečka. Mojco je dobila iz Šiške, staro ko-

Krašenski rejnica Marija Vdovč s svojimi tremi rejenci

maj tri mesece. Zdaj ima deklica že štiri leta in čeprav jo mama pogostokrat obiskuje, se vse bolj navezuje na krušne starše.

• Druga dva sta bratec in sestra, ki sta ju rejnika dobila iz Kranja. Silvo ima že pet let, Nikica pa komaj tri leta. Kranjski zavod za socialno delo je bil namreč mnenja, naj bosta otroka skupaj, in tako sta prišla v rejo k rejnici Mariji.

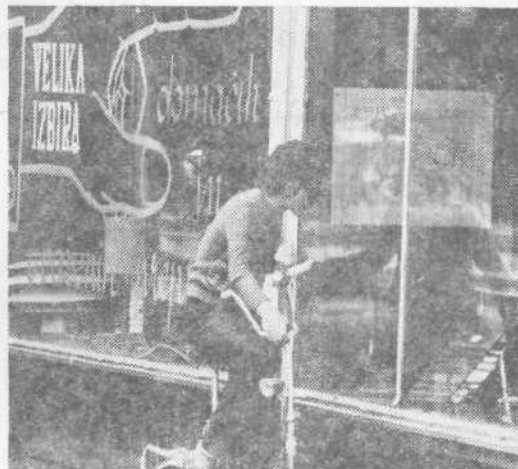
• »Vsekakor pa je za pozdraviti odločitev naše družbe«, je nadaljevala rejnica, »da bi rejništvo v bodoče šteli v pokojninsko dobo.«

Res je, da se bo po vsej verjetnosti to delo štelo v pokojnino šele od leta 1974 dalje, vendar so posebno mlajše rejnice zadovoljne tudi s to odločitvijo.

• Bolj neugodno za nas pa je, da zakon ne predvideva, da bi se dalo delovno dobo dokupiti, kot je to urejeno v kooperantskem pokojninskem zavarovanju ter za bivše samostojne obrtnike.«

Rado Radešček

RASTEMO, RASTEJO ...

Gledal je mladenič cene v izlozbi in nič kaj vesel ni bil videti. Ampak on je še mlad in še vedno raste, njemu ne bo težko spremljati cene, ki tudi dokaj rastejo. Kaj pa mi, odrasli ...?

»VERIGA« NA SENICI

Prizadevni vaščani Senice pri Medvodah so po sedmih letih spet naštudirali ljudsko igro »Veriga« in jo predstavili občinstvu. Kljub nagajivemu vremenu, ki je za tedni dni zavrlo njihova prizadevanja, so na odprti sceni doživeli priznanje številnih obiskovalcev, saj so bile vse predstave dobro obiskane.

Igro so domačini naštudirali pod vodstvom režiserja Andreja Vebra, ter jo predstavili na Markovem dvorišču na Spodnji Senici. Avtor igre, pisatelj Fran Saleški Finžgar, je zgodbo vzel iz resničnega življenja, ko sta se dva sosedna na Spodnji Senici pravdala za verigo.

NOVI GASILSKI DOM

Novi gasilski dom v Utiku so zgradili člani prostovoljnega gasilskega društva Bukovica-Utik. Glavni delež so prispevali gasilci sami, ki so opravili že nad 5 tisoč prostovoljnih delovnih ur, pri graditvi pa jim je pomagala tudi skupščina občine Ljubljana-Šiška s 67 tisoč dinarji in občinska gasilska zveza.

Ko bo dom odprt, po pomenil pomembno pridobitev za tamkajšnje družbeno življenje, saj bo v njem tudi dvorana, ki bo občanom služila ob najrazličnejših priložnostih.